

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9728 af 09/08/2018 (Historisk)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbegrænsning - sport - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 18-8286

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbegrænsning - sport - ej medhold

J.nr. 18-8286

Opdeling af træning i en fælles cirkel og en cirkel kun for kvinder var ikke i strid med ligestillingsloven. Opdelingen var omfattet af anvendelsesområdet for § 6 i bekendtgørelse om initiativer til fremme af ligestilling. Efter denne bestemmelse er det tilladt at etablere hold og undervisning mv. for det ene køn inden for idræt. Det var heller ikke i strid med ligestillingsloven, at alle medlemmer af fitnesscentret blev opkrævet samme kontingent for medlemskab. Klager fik derfor ikke medhold i sin klage over forskelsbehandling på grund af køn.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at et fitnesscenter havde tilrettelagt medlemmernes mulighed for cirkeltræning, således at der var en fælles cirkel for både mænd og kvinder og en cirkel kun for kvinder.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Indklagede har ikke handlet i strid med ligestillingsloven.

Sagsfremstilling

Det indklagede træningscenter har to cirkler til cirkeltræning ved siden af hinanden. Den ene cirkel er kun for kvinder, mens den anden cirkel er for begge køn.

Klager, der er mand, klagede til Ligebehandlingsnævnet den 7. februar 2018.

Klager har for nævnet fremlagt et skærbillede fra indklagedes hjemmeside. Af hjemmesiden fremgår bl.a.:

”Jeg har hørt, at der findes en cirkel kun for kvinder?”

Det er korrekt. I mange [indklagedes] fitness centre findes der en cirkel kun for kvinder I [indklagedes] små centre er der dog kun en cirkel til alle. ”

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at den opdelte træning er i strid med ligestillingsloven. Han ønsker, at de kønsopdelte cirkler bliver ophævet.

Fitnesscentret består af to identiske træningscirkler, hvoraf den ene kun må benyttes af kvinder, mens den anden cirkel er for både kvinder og mænd.

Klager har henvist til følgende afgørelser fra nævnet, hvor klagerne ikke fik medhold:

- KEN nr. 9670 af 20. august 2014 (sag nr. 2014-6811-21598)
- KEN nr. 10224 af 6. juni 2013 (sag nr. 7100639-12)
- KEN nr. 10175 af 30. januar 2013 (sag nr. 7100554-12)
- KEN nr. 10183 af 26. september 2012 (sag nr. 7100276-12)

Klager har anført, at overvejelser om kapacitetsbegrænsninger i træningscentrene ikke indgik i nævnets vurdering i de nævnte afgørelser.

Fredag den 2. februar 2017, hvor klager trænede i centret om eftermiddagen, var der ganske mange mennesker. Der var 2-4 personer i ”kvindecirklen” og 8-12 personer i ”mixcirklen”, hvoraf halvdelen var kvinder.

En medarbejder i fitnesscentret havde en prøvetime med et nyt medlem. Her forklarede medarbejderen medlemmet om centret og dets faciliteter. Klager overhørte medarbejderen forklare det nye medlem, at ”mixcirklen” er for mænd og kvinder, og at ”kvindecirklen” kun er for kvinder.

Klager har tidligere benyttet det, han ikke vidste, var ”kvindecirklen”. En medarbejder bad ved denne lejlighed klager om at benytte den anden cirkel, hvilket han naturligvis gjorde. Der var ingen kapacitetsbegrænsninger i centret på det pågældende tidspunkt.

Den fredag, hvor der var mange mennesker i centret, var ”mixcirklen” optaget af lige dele mænd og kvinder. Dette medførte ventetid ved maskinerne og afbrudte sæt, hvilket gik ud over klagers træning.

”Kvindecirklen” var nærmest tom, idet der kun var et par kvinder, der trænede i cirklen. Klager er imidlertid bekendt med, at han ikke må bruge cirklen.

Klager henviser til det fremlagte skærbillede fra indklagedes hjemmeside, hvoraf det fremgår, at der i mange af indklagedes centre findes en cirkel kun for kvinder.

Klager betaler samme kontingent som en kvinde i centret. Når der er mange mennesker i centret, bliver klagers medlemskab og træning imidlertid forringet, da han ikke kan bruge den næsten tomme cirkel. Kvinder kan derimod blot skifte fra ”mixcirklen” over til ”kvindecirklen” alt efter antallet af mennesker i de to cirkler. Kvinder får et langt bedre produkt for deres kontingent, end mænd gør.

Tiltaget med en ”kvindecirkel” er ikke hensigtsmæssigt og proportionelt i forhold til opfyldelsen af det ønskede mål, da det stiller de to køn yderst forskelligt ved spidsbelastning i centret. Klagers medlemskab bliver derved betydeligt forringet i forhold til et medlem af det modsatte køn.

Ved en formålsfortolkning af Rådets direktiv 2004/113 ses ikke, at implementering af direktivet skal resultere i øget diskrimination af mænd.

Klager afviser indklagedes sammenligning med kønsopdelte toiletter, hvor opdeling af kønnene er yderst hensigtsmæssig og proportionel af hensyn til begge køns blufærdighed.

Dette gør sig ikke gældende i et træningscenter, hvor man i træningssalen altid er fuldt påklædt og netop klæder om i de delte omklædningsfaciliteter. Derefter træner alle i et og samme rum. Der er i indklagedes koncept ikke det samme hensyn som ved kønsopdelte toiletter. Der kan naturligvis tages et hensyn til kvinders blufærdighed, men det skal være proportionelt og hensigtsmæssigt.

Indklagede har endvidere i sine bemærkninger anført, at de ved at instruere personalet i at flytte kvinder til ”kvindecirklen” gør, hvad de kan, for at forebygge kapacitetsbegrænsninger i ”mixcirklen”. Centret er imidlertid ikke bemandet i den fulde åbningstid og ofte ikke bemandet i de perioder, hvor der er mange mennesker i centret såsom fredag eftermiddag og i store dele af ferier. Der er derfor ikke tale om nogen form for hensyntagen til mændene eller et tiltag, som skulle gøre konceptet mindre indgribende og dermed proportionelt med det mål, der søges opnået.

Indklagedes oplysning om, at der er en overvægt af kvindelige medlemmer, og at der ikke er kø til træning i det pågældende center, er ikke oplysninger, der er tilgængelige for offentligheden eller for medlemmerne. Oplysning om kønsfordeling eller besøgsstatistik kan ikke forsvare et sådant tiltag.

Indklagede afviser at imødekomme klagers ønske om at ændre på konceptet og nedlægge cirklen forbeholdt kvinder.

Indklagedes koncept bygger på princippet om cirkeltræning også kaldet Høj Intensiv Interval Træning (HIIT). Hvert træningscenter indeholder et ankomstområde, hvor medlemmet logger ind ved ankomst til centret. Der er desuden omklædningsrum og fælles opvarmningsområde med crosstrainere, cykler og romaskiner.

Herudover indeholder centrene to cirkler med hver 16 identiske øvelser, som hver har en varighed på 45 sekunder. Maskinerne i de to cirkler er ens, og rækkefølgen er den samme i begge cirkler.

Den ene cirkel er forbeholdt kvinder, mens den anden er tilgængelig for begge køn. Cirklerne er oftest adskilt med en let skillevæg.

Begge køn har således mulighed for at træne de eksakt samme øvelser på eksakt samme tidspunkt. Indklagede har blot valgt – af hensyn til især de ældre kvinder – at have en cirkel, hvor kvinder kan træne lidt diskret.

Da indklagede giver begge køn mulighed for at træne de samme øvelser, har klager ikke været udsat for forskelsbehandling på grund af køn. Der er tale om stort set samme princip, som når der er toiletter og omklædningsrum for henholdsvis damer og herrer.

Det er korrekt, at der ind imellem kan opstå kortvarig ventetid på få minutter til at komme i gang i en cirkel. I disse tilfælde er indklagedes personale instrueret i eventuelt at flytte kvinder fra ”mixcirklen”, hvis der er plads i ”kvindecirklen”. Det er dog sjældent, at der opstår ventetid til selve cirklerne. Der opstår oftere ventetid til opvarmningsudstyret, som er fælles for alle.

Når et medlem er i gang i sin cirkel, bør der ikke kunne opstå ventetid eller afbrydelser. I cirklen er tiden afmålt med 45 sekunder til hver øvelse, og når der lyder et signal, skal alle flytte til næste maskine.

Indklagede kan på baggrund af besøgsstatistik i det konkrete center, som klager træner i, konstatere, at der har været meget begrænset med kø i centret. Der burde derfor ikke være problemer i forhold til, at klager kan gennemføre sin træning.

Indklagede har henvist til nævnets praksis af 30. januar 2013 med sag nummer 7100554-12 og af 8. oktober 2014 med sag nummer 2014-6811-37581, hvor nævnet gav indklagede medhold i, at deres aktiviteter ikke er i strid med ligestillingsloven.

70 % af indklagedes medlemmer er kvinder med en gennemsnitalder på cirka 50 år. Mændene har derfor bedre vilkår end kvinderne.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Indklagede tilbyder i sine fitnesscentre træning for begge køn, og alle bliver opkrævet samme kontingent for medlemsskab.

Begge køn har mulighed for cirkeltræning. Indklagede har to cirkler til cirkeltræning med hver 16 identiske øvelser. Den ene cirkel er forbeholdt kvinder, mens den anden cirkel er fælles for kvinder og mænd.

Efter det oplyste er indklagedes personale instrueret i at bede kvinder om at benytte cirklen for kvinder, hvis der er kø ved den fælles cirkel.

Klager, der er mand, har kun mulighed for cirkeltræning i den fælles cirkel.

Det følger af § 6 i bekendtgørelse om initiativer til fremme af ligestilling, der er udstedt i medfør af ligestillings- og ligebehandlingsloven, at det er tilladt at etablere hold og undervisning mv. for det ene køn inden for idræt.

Efter oplysningerne om indklagedes tilrettelæggelse af medlemmernes mulighed for cirkeltræning og formålet hermed vurderer nævnet, at indklagedes opdeling i en fælles cirkel og en cirkel kun for kvinder falder ind under anvendelsesområdet for bestemmelsen i § 6 i bekendtgørelsen.

Det er efter det oplyste om indklagedes udbud af træningsmuligheder for begge køn ikke i strid med ligestillingsloven, at alle medlemmer af fitnesscentret bliver opkrævet samme kontingent for medlemskab.

Indklagede ikke har herefter handlet i strid med ligestillingsloven.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a, om lovens anvendelsesområde
- § 2, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling

Bekendtgørelse om initiativer til fremme af ligestilling

- § 6, om hold og undervisning mv. for det ene køn inden for idræt

<18-8286>